ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af pappret och med bläck. 2 Skrif så tydligt, hortfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. Anonyma uppsatser publiceras ej. 5. Diskussion i religiösa ämnen är förbjuden. 6. För i denna afdelning gjorda uttalanden ikläder sig redaktionen intet som helst ansvar. — Red.

VILL EJ HA RELIGIÖS DISKUSSION.

Mrs. Olga Auleen i Paswegin, Sask., har bett oss sätta upp hennes namn bland deras, som vilja bli fria den religiösa diskussionen. Och är detta härmed gjort. — Red.

FRÅN PROLETÄRBARNET.

Red. av S. C. T.!

Som jag ser har baptisternas konferens beslutat att bojkotta S. C. T. När har dess lekmän kommit överens om att bojkotta denna tidning? Jag vill säga min mening: Kamrater landet runt, låt oss behandla dessa predikanter som de förtjänat haver. Baptistprästerna ha ofta varit dåliga. Detta kan bevisas ifrån Sverige. När marken blivit för het, ha många rest till annat land och där försökt att göra allt vad de kunnat emot det bättre vetandet. Sådana personer har ej den övriga mänskligheten mycket bruk för. Men låt oss komma överens om det bästa sätt att behandla och bearbeta dessa herrar.

Proletärbarnet.

FRÅN ENCHANT, ALTA.

Aug. 8th, 1917.

Svenska Canada-Tidningen,
Winnipeg, Man.

Dear Sirs:—

I'm a new subscriber, but I do enjoy to read your paper and more so of the stand you do take in politics, also the war. Of course we know the war news just come from one side, but I know by reading your paper, we get as near the truth as possible. Not so with those Canadian papers. Nothing but "hot air". I do wish that every countryman of ours would read Svenska Canada-Tidningen, so I will try to help by introducing your paper and subscribe for two of my friends to the first of the year out of my own pocket, and may later be able to get more subscribers when getting acquainted. But mostly there is Norwegians here, and they have their own paper. Also would I be much pleased, to get the address of F. d. Fiskviksflicka, as I am from Bergsjö and left there in '92, but have been widely separated from people of that part of the country.

Respectfully,
Eric Levin,
Box 1800, Enchant, Alta.

Vi ha ej rätt att omtala nämnda signaturs rätta namn. Om f. d. Fiskviksflicka själv vill sätta sig i förbindelse med förf. härovan, är det naturligen hennes ensak. — RED.

OM RELIGIONEN.

Beder att få säga några ord om religion. Om de diskutera den eller ej, gör mig detsamma, men om det är mera sanning i den, så den ej tål att diskuteras i en tidning, som låter både den som är med och emot, tala ut sina tankar, då är det bäst att stoppa den i tidningen. Och att en man skall ödsla ut den över en hel församling som skall blint tro vad han säger, utan att få säga något, är underligt. Att somliga ej vill ha tidningen, ifall diskussionen upptages, är deras egen sak. Men när N. E. Berglund säger att somliga tänker föra vår ungdom bakom ljuset, då går en rysning genom min kropp. Det är förskräckligt höra efter hundratals år predikandet av alla slag, höra ynglingar gå in i armén, inte får sitt land, utan för att ha en "god tid", att se unga duvor högakta självspillingar, är det ej önskvärt att vacka upp dem? När man läste i en tidning om huru franska flickor sprungo in i ledet och kysste soldater, som skulle gå i löpgravarna, må man förstå, att en del andar jubla över att de gjort sitt kall gott.

Olle på Kullen.

KRITISERAR SVENSKA FÖRBUNDET.

I numret av sistlidne 18 april frågades: "Skall Svenska Förbundet i Canada vinna allmän tillslutning av våra landsmän?"

En ytterligare fråga torde nu tilläggas: "Vad har sagda Förbund hittills gjort, eller vad ämnas göra i den riktningen?" Skola blott några få utvalda där lysa med sin närvaro, när fältet är så stort och så många av Canadas äldre svenskar på olika orter, i besittning av både erfarenhet och energi, kunna inträsseras? Material, ägande både mångårig erfarenhet i lokala såväl som svenska förhållanden, samt i mer eller mindre grad kännedom i kommersiella ärenden, saknas icke, såvida meningen ej är att utesluta dylikt till förmån för några få favoriserade "green-horns" med blott ett par års eller några månaders erfarenhet i Canada; och denna vunnen och inskränkt inom var för sig ytterst begränsade områden. Få verkliga svenskar torde finnas inom Canada, vilka icke skulle anse som en kär plikt eller vara angelägna understödja eller ingå som medlemmar i ett så behjärtansvärt företag och ägna sitt inträsse för en så beydelsefull uppgift, om blott ett försök i den riktningen gjordes på ett sunt och vitt omfattande sätt.

Å.

ÖNSKAR RELIGIÖS DISKUSSION.

Hume, Sask., d. 6 aug. 1917.

Red. av S. C. T.!

Härmed inneslutes 50 cents för 2 nya prenumeranter till nästa nyår.

Jag tackar Eder på det hjärtligaste i förväg för det storartade anbud som ni erbjuder alla, som nu i dessa kittsliga tider försöka att sprida S. C. T. bland svenskarne i Canada. Ett hurra för S. C. T. och dess käcke redaktör!

Angående den religiösa diskussionen i "Ordet Fritt", så anser jag att denna sida av tidningen må vara öppen för alla frågor som allmänheten har lust att dryfta, oavsett personligt käbbel förstås, som inte borde få förekomma, ty det leder endast till ledsamheter. Man måste lära sig att hålla sig till sak, och inte till person. Då först kan en diskussion bliva till någon nytta.

Vi alla veta att det är en hel del med människor som äro fördomsfria, och som med själ och hjärta äro villiga att forska och nagelfara allt som är av inträsse för dem. Och då veta vi även att den kristna dogmatiken bör grundligt genomsökas för att erhålla det bästa av den, ifall den över huvud taget har något gott att erbjuda vid sidan av bibelns sanningar, som äro och förbli en stor kontrast till denna urgamla och förvrängda institution.

Högaktningsfullt,
Axel Lindström.

FRÅN DANVERS, MAN.

Den 9de augusti, 1917.

Ärade red. av S. C. T.!

För en längre tid har jag strävat att få ihop en dollar för att därmed betala min skuld för S. C. T. Men nu i ett enda tag fick jag två, och jag anser att det bästa jag kan göra med dessa två dollars är att sända in dem och därmed försäkra mig om att få tidningen ännu en tid. Utan den bleve nog livet dystert. Jag vill emellertid säga, att utom alla om och men så är nog S. C. T. den bästa svenska tidning vi kunna tillgå här i Canada. Den kan liknas vid äpplet som Eva åt av, ty den låter folk få reda på vad gott och ont är!

Vill tacka alla frisinnade och tänkande skribenter. Låten edert ljus fortfarande lysa, ty det är av stort behov i vårа dagar och i dessa vargatider. Vart har Rudolf Einhart tagit vägen?*) Var snäll och öppna den religiösa diskussionen igen, kanhända det kunde leda till ett beslut i den gamla tilltrasslade frågan. Många hälsningar till Red. samt till alla sanningssökande läsare av S. C. T.

N. P. Lithander.

*) Vi bedja att få upplysa den ärade skribenten och andra, som till oss ställt samma fråga, att S. C. T. blivit förbjuden att publicera krigsartiklar av herr Einhart. Vi ha sökte förmå herr Einhart att skriva i andra ämnen, men ännu icke lyckats. Vi hoppas dock på framtiden. — RED.

FRÅN GULL LAKE, SASK.

Den 8 augusti, 1917.

Ärade red. av S. C. T.!

Ifall att det skulle göra något för eller emot angående diskussionen i religiösa ämnen i Ordet Fritt, så vill jag som gammal prenumerant av eder tidning lägga min röst för densamma. Låt diskussionen pågå! Varför skulle icke en så viktig sak dryftas av olika tänkande personer? Att utbyta idéer är ju inträssant, blott man icke är alltför personlig. Jag har med inträsse följd med i Ordet Fritt och sett många fina och lärorika brev, men även sådana som synas vara skrivna av trångbröstade, småaktiga personer, som icke kan eller vill se mer än en sida av livet. Jag vill gärna vara med om att diskutera olika ämnen, man lär alltid något. Får nu se hur det går, vilka röster som äro övervägande för eller emot diskussionen i religiösa ämnen. Hälsningar till redaktionen och läsekretsen.

Mrs. H. Ellström.
Box 972 Medicine Hat, Alta.

ÖNSKAR DISKUSSION I RELIGION.

Stockholm, Sask., d. 4 aug., 1917.

Jag tycker att den religiösa frågan, lika väl som någonting annat, borde få diskuteras i Ordet Fritt. Men prästerna borde uteslutas därifrån. Vi få tillräckligt av deras svada från predikstolar och vid picnickar.

K. P. Landin.

I FAVÖR AV DISKUSSION I RELIGIÖSA ÄMNEN.

Willowka P. O., Alta., d. 9 aug.

Red. av S. C. T.!

Som en protest mot en del prästers bojkottsförsök mot S. C. T. har jag anskaffat 6 nya prenumeranter. Jag beundrar red. Brown som tidningsman, och skänker honom hela mitt erkännande. Under red. Browns ledning har S. C. T. blivit en folkets tidning. Vilken bör finnas i varje svenskt hem. S. C. T. vill jag räkna bland de bästa av alla svenska tidningar på denna sida Atlanten. Tiden är nog förbi då svenskarna låta sig ledas av ljusskygga präster och lysnar till deras budskap. Jag önskar även se S. C. T:s spalter öppnade för diskussion i religiösa ämnen. Varje individ bör ha den friheten att tänka och diskutera vad de tänker är rätt, vare sig han eller hon är fritänkare eller tror på bibelns fullkomlighet. Men man må vara förskonad från att bliva nedgjord av den, som hyser motsatta idéer. Därför bör det finnas regler att gå efter, så det ej kommer till personliga angrepp. Sanningssökande personer bör högaktas av varje rättänkande människa. Jag för min del respekterar en sådan person som Edvard Grunleen, utgivaren av Forskaren, en vetenskaplig tidskrift. Herr Grunlun bemöter sina motståndare sakligt. Därför rekommenderar jag Forskaren till alla sanningssökande personer. Forskarens adress är: Forskaren Publishing Company, 1119 Washington Ave. South, Minneapolis, Minn.

Innan jag nedlägger pennan, vill jag säga, att jag har ej anskaffat dessa nya prenumeranter för att få S. C. T. gratis för ett år, utan blott som erkänsla att jag tycker om den och önskar se den spridd bland svenskarna här i Canada.

En hälsning till Red. och alla vänner av frisinne.

Erik K. Erikson.

ÖNSKAR EJ DISKUSSION I RELIGIÖSA ÄMNEN.

Crocton, Sask., Aug. 14.

Red. av S. C. T.!

Som vår prenumeration på tidningen är ute denna månad få vi insända en dollar igen för ett kommande år. Vi vill naturligtvis se utgången på denna tvistefråga, som nu är uppe i tidningen, nämligen hedendom och fritänkeri eller religion skall vara språkröret i Ordet Fritt. Och här gäller det nog att "pröva allt och behålla det goda". I någon avundsvärd ställning står icke redaktionen här, för vilken sida den än väljer, torde det nog bli en pekuniär förlust. Vi som tro på Gud, att han skapat och uppehåller allting; Jesus såsom frälsaren och medlaren mellan Gud och människan; att bibeln är Guds uppenbarade ord, regeln och rättesnöret för människans tro och leverne, vi kunna icke fortsätta att hålla en tidning där allt sådant förnekas och i stället införa sådana ideal som Ingersoll, såsom en brevskrivare påyrkade. Det talas så mycket i S. C. T. om "mörkmän och ljusskygga män". Om någon förtjänar dessa namn, måtte det väl vara de som så fräckt förneka honom som sade: "Jag är världens ljus, den mig följer han skall icke vandra i mörkret, utan han skall få livets ljus". Angående diskussionen i S. C. T. tror jag icke det blir till någon nytta. Det bleve nog helst dispyt i stället för diskussion.

Till brevskrivaren som kallar sig Kristen och Lutheran, vill jag, såsom varande själv lutheran, säga, att ni är varken lutheran eller kristen, efter som ni uttrycker er om bibeln, äktenskapet och edra kärleksaffärer. Ni måtte passa bättre för mormon eller något ändå sämre. Låt oss slippa se sådana dumheter i våra svenska tidningar.

Får sluta med de bästa välönskningar till redaktionen och läsekretsen från

Mrs. P. Westberg.

FRÅN BROADVIEW, SASK.

Den 31 juli, 1917.

Bästa red. av S. C. T.!

Har länge tänkt mig att försöka få in mitt namn i tidningen, men då har jag att skriva ett brev, och det är det jag inte kan. Men så tänkte jag att det fick väl komma i den där papperskorgen, som lär vara så hiskeligt stor. Skörden runt Briadview ser lovande ut; inte av bästa slag, men medelmättig. Om priset håller sig så högt som det nu är, så kommer farmaren att få lite ändå.

Har varit med och läst Ordet Fritt nu en längre tid, och det är inträssant att läsa och höra olika tänkande i allt som föregår. Nu en längre tid ha de diskuterat den religiösa frågan. En stor del av det prästerliga ståndet är däremot. Jag är däremot. De religiösa äro inne för diskussion i en sådan god sak som denna, för de må väl låta oss stora syndare höra och veta vad bibeln och dess anhängare arbetar för. Man ser så många olika av det slaget av samma samfund.

Men de goda baptisterna äro av samma skrot och korn. Åtminstone vad jag har hört och sett. Nu ha de haft sin konferens i Midale, Sask., där de diskuterat vad de borde hitta på, som skall lända till deras eget goda.

Har sett mycket skrivits mot prof. Lager. Jag känner inte mannen, men är han något liknande den andra professorn vid den svenska avdelningen i Brandon College, så är det inte underligt. Prof. Lundkvist var runt och tiggde medel för denna avdelning och lovade, att allt skulle redovisas i Svenska Canada-Tidningen. Men det redovisades inte en enda cent, och somliga här runt gav $10.00. Om prof. Lundkvist eller någon som vet vart dessa penningar tagit vägen, ville vara god och redovisa det, för det är många som vill ha reda därpå. Ni kan redovisa det i S. C. T. Jag tror redaktör Brown är snäll att taga in det i tidningen.

Mit brev börjar bliva långt nog för papperskorgen. Ni behöver inte vara rädd att sätta detta i tidningen, because I'll stand the blunt.

Med många kära hälsningar till alla tidningens läsare och läsarinnor.

Carl Nyman.
Box 204, Broadview, Sask.

P. S.—Bäste N. E. Berglund! Jag föreslår att prästerna bilda ett eget organ. De kunna inte försvara sig bland folk med sanning. Och vem är det som för folk bakom ljuset, om inte prästerna? — D. S.

Vi känna icke till, huru det förhåller sig med prof. Lundkvists redovisning. Vi äro förvissade, att han, då han ser detta, skall avgiva en tillfredsställande förklaring. Svenska Canada-Tidningens spalter stå alltid öppan för eventuell redovisning. — RED.

FRÅN HOWARDVILLE, MAN.

Den 10de augusti, 1917.

Red. av S. C. T.!

Var god och giv plats för följande i Ordet Fritt. Jag vill taga friheten och påyrka religionsfrågan upptagande i Ordet Fritt, därför att det är vår uppenbara plikt som människor att söka efter kunskap, oberoende av var den är att finna.

Jag vill ock taga tillfället i akt att säga några ord till V. G. som svar på hans eller hennes artikel för den 11 juli. Hvad ni säger om kärlek och val av maka håller jag fullkomligt med er om. Men er uppfattning av äktenskapet är inte min. Det är inte äktenskapets fel, att det urartat till ett ok för så många. Det är de giftas eget fel. Har en ren kärlek fört två tillsamman, är bandet av sådan styrka, att en upplösning vore onaturlig och på någon annan grundval skulle intet giftermål byggas. Det bleve brottsligt och den skyldige underkastades följden därav ända in på sina barn. Ett rätt användande av trolovningstiden skulle lära de två, om de kan leva tillsamman eller ej, och då besluta sig för framtiden, havande minst 60 år i sikte. Ni säger, att detta är frihetens förnekande och självmord. Nej! Någon frihet gives och bör icke givas efter detta beslut. Utom av myndigheterna. Ja, utan tvivel är det en välsignelse att så är. Människan är inte mogen ännu för en oinskränkt frihet på detta område.

Edra frågor om barnalstring och barns uppfostran håller jag fullkomligt med er om. Jag är inte gift, så jag kan ej tala efter erfarenhet, utan endast vad mitt förnuft säger, önskande bli kritiserad av V. G. samt flera inträsserade och därav hämta lärdom.

Har på senare tid sett Tysklands konstitution behandlas. Den är inskränkt i ordets fullaste mening, för både folk och kejsare. Fastän fiende är han dock en smart karl, denne kejsare. Människan älskar sina mästare. Våra förfäder älskade och vördade Oden, Birger Jarl, Sten Sture, Oxenstjärna, Arvid Horn med flera, just därför att de med sin personliga kraft reste sig över massan av folket. Bara tänk om vi svenskar haft Karl XII till kung nu i dessa vargatider. Han behövde inte vara enväldig för att få gamla mor Svea ut på äventyr. Över allt elände i krig reser sig dock en slags berusning eller hänförelse för en sådan man, en fix idé att följa honom. Vi se huru i de stridande länderna den ena posten efter den andra har intagits av dessa män.

Varför skriver inte Rudolf Einhart numera? När jag tänker på honom och red. Brown, kommer Tegnérs ord i hågen: "Han (de) stod (stå) som dag står mogen, emellan rosig morgon och natt i skogen".

Albin J.

FRÅN SHELLBROOK, SASK.

Ärade redaktör!

Jag skriver nedanstående enligt mitt löfte till många svenska vänner, som jag har träffat i sommar, vilka uppmanade mig till att låta höra av mig sedan i vår förstklassiga Svenska Canada-Tidningen. För det första vill jag tala om för eder, värda bröder och systrar, att det här runt ser ganska dåligt ut med skörden. Torkan har ödelagt en stor del av densamma. Jag för min del prisar inte mycket disponenten för vattenbolaget. Men jag är ändå glad, att vi i vårt distrikt fick en liberal kongressman, fastän den konservative kandidaten för runt och sålde hästar på avbetalning för att folket skulle rösta på honom o. s. v. Men otacksamhet är världens lön, hähä ja-ja!

Jo, det var rätt, jag var med i Prince Albert för en tid sedan och pullade tross och följden blev att vi besegrade de tre lagen som voro uppställda mot oss och 65 dollars hamnade i våra fickor, oss till fromma och de andra till varnagel. Sedan var jag i Canwood på en tillställning. Där klingade det svenska och norska språket. Detta var mig en glädje att se och höra, att varken ung eller gammal kämdes för sitt modersmål. Deras nedlagda arbete på hus och jord vittnade om friska viljor. All heder däråt!

Jag sänder också en vänlig hälsning till Calle P., jämte ett tack för de roliga bitar från hans penna i brevet för dagen, som vittnar om en vaken blick. Några andra nyheter från denna trakt vet jag sannerligen icke om, annat än att jag hörom dagen trodde, att jag träffade kejsar Wilhelm från Tyskland. Jag högg honom genast i kragen och frågade honom varför han sänkte alla spannmålsbåtar för mina landsmän. Men då stammade han fram, att jag anföll orätt person. "Jag är icke Wilhelm, utan en oskyldig maskinagent". Jag måste naturligtvis bedja om ursäkt för misstaget, och vi skiltes åt något så när som vänner.

Jo, jag har på det yttersta i dessa dagar kommit över en hel dollar. Därför skall jag sända den, så jag är försäkrad om vår tidning till Nov. 1918. När jag ser dessa rader införda i tidningen, gäller detta för mig som kvitto. Ett särskilt tack till redaktören för det goda arbete han lägger ned för det liberala partiet och småfolkets väl. Lev väl, läsare och läsarinnor av denna tidning. Om de förstodo sig på en god tidning, de som läsa Canada Posten, skulle jag även hälsa till dem.

Olof Nyberg.
Shellbrook, den 2 augusti, 1917.

TILLÄGG TILL "LAGERSKA BREVET".

(Nedanstående skulle egentligen ha inflikats i pastor J. E. Carsteins öppna brev till prof. Lager, men som det kom oss för sent tillhanda, har det fått stå över till nu. — RED.)

Dels i betraktande därav att Ni, herr professor, i Eder vanliga förolämpande ton i C. P. insinuerar "en psykologisk förklaring" till mina förment kristendomsfientliga åsikter, dels emedan denna fråga berör principer och riktlinjer för dryftandet av religiösa frågor, må det tillåtas mig att framställa grunderna, varför jag i allo opponerar mig mot en "apologet" av Eder kvalitet.

Först och främst ville jag framhålla, att "tvivlet" icke blott är berättigat, utan till och med naturligt. Vi äro alla — ej blott mr Charley Erickson — födda som "frågare"; frågorna vilja vi hava besvarade, och i samma mån som mysterierna — särskilt på det religiösa området — visa sig vida överstiga de bristfälliga medel, som den mänskliga tanken funnit för deras avlägsnande, tilltaga frågorna och växa till tvivel. Vad skola vi göra med dessa "tvivlare" — personer som ej kunna tro?

Den katolska kyrkan brände och hängde "heretics". Protestanterna, representerade av "den rena lutherska läran", vandrade i sin "ungdoms dagar" troget i sin moders fotspår. Det senaste århundradet har den endast kunnat fängsla, förfölja och trakassera sina "avfällingar", och i våra upplysta dagar berömmer sig såväl denna kyrka som andra samfund — t. ex. baptisterna — av "religiös tolerans". Är detta beröm grundat på ett faktiskt sakförhållande?

Nej, herr professor! I vår tid bränner man ej olika tänkande, men man brännmärker dem. I Jesu namn, han som sade "dömen icke", gå många — ej alla — av hans professionella budbärare och utsprida icke försoningens, sympatiens och kärlekens evangelium, utan ett evangelium, som andas bitterhet, tarvlighet, småaktighet och hat.

Huru handlade Kristus, då han mötte sin tids tvivlare och otroende? Vi veta det alla; och då jag ej åsyftar "en predikan", allraminst i den salvelsefulla, sliskiga form, som Ni, herr professor, serverar i samband med Edra smädelser, må en hänvisning till skriftens vittnesbörd härom vara tillfyllest.

Jag tror och hoppas, att även om Ni, herr professor, ej skall giva mig rättvisa, fortsättningsvis "brännmärka" mig som "avfälling", den tänkande allmänheten skall inse "den psykologiska förklaringen", varför mina och Edra åsikter aldrig kunna sammangå — emåru vi till namnet tillhöra samma samfund. Herr professor! Ni missrepresenterar kristendomen; ni är ingen heder för det kristna namnet, och ni har ingen rätt att tala som ombud och befullmäktigad för kristna män och kvinnor — ty Kristus motsäger Eder både med ord och liv.

E. J. Carstein.

FRÅN WETASKIWIN, ALBERTA.

Den 5te Augusti.

Herr redaktör!

Plats ombedes för nedanstående brev i Fria Ordsavdelningen av en gammal prenumerant.

Vill härmed framföra ett hjärtligt tack till Svenska Canada-Tidningen för de orädda uttalanden emot krigshets och militarismen, samt dess strid för folkets rättigheter under närvarande brydsamma tider. Får särskilt gratulera tidningen för det lyckliga sätt den valt att sammanhålla landsmännen här i detta förskingringens land. Men det är ju så många genstridiga och motspänstiga individer som motarbeta edra berömvärda ansträngningar för det svenska föreningslivet. Isynnerhet äro präster och predikanter av alla denominationer, eller sådana som ni så passande kallar "mörkmän", verksamma emot edra vidsynta idéer. De borde ju med rätta vara socialister alle sammans, ty deras mästare förkunnade ju socialismens läror. Det är ju förstås en liten obetydlig skillnad. Mästaren lärde: "Du som haver, giv åt dem som intet hava", under det att socialist-missionärerna omvända detta till: "Du som intet har, tag av dem som hava". I alla fall fortfar att illa tilltyga dem i "Hugget och Stucket". Och det är knappast nog. Låt Calle P. få skälla på dem i Brevet för dagen. Det är ord som biter på dem det. Det är ju gement huru hämndgiriga dessa präster äro. Här hava ju både lutheraner, baptister och missionsvänner fattat beslut vid sina konferensmöten, varnande sina medlemmar för att läsa Svenska Canada-Tidningen och annan otroslitteratur. Nej, låt Calle P. skälla på dem. Pastor Tengwald har redan fått sin beskärda del. Han bär nog ej huvudet så högt numer. Likaså professor Lager. Nu skäms han nog så att han tar avsked och kanske får en efterträdare, rekommenderad av Calle P. eller spårvagnsföraren Charlie. Broder Hofstrand borde även ägnas litet mer uppmärksamhet. Han har ju visserligen fått sina varma slängar för sitt ofullständiga sätt att behandla svenska språket. Men låt Calle P. få taga hand om honom. Vi få ju hoppas att församlingsmedlemmarne giva sina själasörjare på båten och intaga samma fördomsfria och framsynta ståndpunkt i religiösa spörsmål som Svenska Canada-Tidningen. Annars vore det illa, ty de äro nog betydligt i majoriteten, fast de ej skriva och bräka så mycket. Ja, så ha vi det här gemensamma svenska läroverket, byggt på okristlig grund. Märkvärdigt, att fastän det finnes så många stora svenska skolor i Förenta Staterna, så har något sådant ej kunnat åstadkommas. Men här går det nog, bara folket lärt inse dess välsignelser. Så ha vi en Augias-stall som kallas "Ordet Fritt", där landsmännen genom att flitigt skälla på och okväda varandra arbeta för gemensam sammanslutning. En av reglerna för skribenter i Ordet Fritt är: "Undvik hätska utfall mot olika tänkande". Denna regel borde borttagas, ty den respekteras ej. Sätt i stället dit: "Häll eder till person, ej till sak, i edra argumenter".

Högaktningsfullt,
John Vassberg.

FRÅN ANNIEHELD, SASK.

Undertecknad får härmed å såväl egna som många andras vägnar framföra ett tack till red. Brown för den orädda och sanningsälskande redigering av Svenska Canada-Tidningen. Denna tidning har under mr Browns ledning, särskilt under de två sista åren, arbetat sig upp till en efterlängtad och kärkommen gäst varje vecka. Jag förutspår att den kommer att betydligt öka sin numerär till nästa år; varje svensk borde läsa denna tidning. Nu gives tillfälle prova tidningen till detta års slut, blott för den ringa summan av 25 cents. Jag är säker på, att många som under denna tid läser den hädanefter ej vill vara den förutan. Detta var om tidningen.

Nu är det en annan sak, som borde mera uppmärksammas av här i Canada boende svenskar. Jag tror de flästa ha sig bekant att en svensk orden, nämligen Vasa Orden existerar, vägen är öppen för varje svensk såväl man som kvinna att bliva medlem av densamma — ålder 16—45 år. Vasa Orden är ingen politisk eller religiös förening, utan en sådan att varje person, vad sekt han än tillhör, kan ingå som medlem. Ändamålet är att stärka och bevara vänskapsbandet mellan här boende svenskar. Vi må inte — trots vi älska detta vårt adoptivland — förglömma gamla moder Svea i så mån, att vi glömma dess språk och seder. Tag vara på edra goda minnen, bliv ett stöd för din landsman eller landsmaninna, när den av sjukdom hemsökes, samt ett annat stöd när dödsfall inträffar! Vasa Orden är så gott som nyligen kommen över till Canada, men medlemsantalet närmar sig 1000-talet. I Förenta Staterna har numerären betydligt överstigit 40,000. Det finnes platser här i Canada där många svenskar leva i så kallade nabolag. Där är plats för en loges bildande. Finnes någon eller några personer, som härför inträssera sig, så tillskriv Vasa Ordens distriktloge i Winnipeg; dess ordf., mr Chas. Bruzell, eller sekr.: mr Alf. Egnell. Jag är säker på att dessa med största nöje ger de upplysningar ni önskar. Här å denna plats bildades under fjoåret en loge, Värblomman, bestående av 23 medlemmar. Denna räknar nu 31, trots den lilla numerären är sammanhållningen god. Blomman har inte vissnat trots torkan i år. Logen avhöll en vällyckad årsfäst den 18 juli å mr Henriksons plats. Logens medlemmar jämte deras familjer voro de inbjudna, även vänner till dessa hade infunnit sig, så över 200 personer voro närvarande. Ordf. mr Henrikson, hälsade fästdeltagarne välkomna, samt lämnade en redogörelse över föreningens verksamhet samt dess ändamål. Under fästens gång uppträdde logens välkände rolighetsminister, mr E. J. Carlberg, med ett par sångnummer. Ja, vi äro komitén all tack skyldig för dess arrangemang. Nu är fästen ett minne blott, men ett kärt sådant. Här ovan nämndes att blomman inte vissnat trots torkan i år. Men så är det inte med farmarens säd; den är i mångt och mycket allaredan förstörd. Intet rägn ha vi haft här på över en månad, blott brännheta dagar. Detta gör att en hel del säd brådmognar, om inte rent av borttorkar. Om inte snart regn kommer, vet man knappast hur det kommer att gå. De som ha sommarträda, kan vänta sig något, men för dem som inte ha detta, äro utsikterna för gröda ganska små. Flera fots djupa sprickor uppstå i marken genom torkan. Jag tror, eftersom vi inte på länge sett några av vårа plågoandar moskiterna, att dessa ramlat ned i dessa springor och nu inte våga sig upp för värmen. I mitt stilla sinne önskar jag, att alla gophers gingo samma väg, ty vad inte torkan hinner med att taga, tages av dessa skadedjur.

Svenska lutherska församlingen här på platsen går nu i författning om uppbyggandet av en ganska tidsenlig kyrka. Kvinnoföreningen har för detta ändamål donerat en summa av nära 700 dollars, vilken summa utgör en vacker ökning till församlingens kassa. Församlingen uppdrog åt sina trusteer att omedelbart gå i författning om kyrkans uppbyggande. Dessa överlämnade arbetsledningen åt mr L. Henrikson.

Det nu skrivna får vara nog för denna gång, med en vänlig hälsning till denna tidnings redaktion, samt till dens läsare och läsarinnor.

Jag tager mig nu friheten läsa sista veckans Hugget och Stucket. Härvid tagande hatten av för Calle P.

Observator.

NÅGRA REFLEKTIONER ÖVER UPPMUNTRINGAR OCH ANDRA "SLÄNGAR".

Ser att undertecknad blivit uppmärksammad av en och annan som läser S. C. T., av somliga på ett fördelaktigt sätt, av andra tvärtom. Ja, "allt beror på smak", sa' gumman som kysste kon. Med avseende på de erkännanden som beskärts mig, så både synes och kännes det vilka som äro årligt menade. Sådan tvetydig uppmuntran som pastor Törnquist i Edmonton bevärdigade mig med för en tid sedan gjorde mig varken gott eller ont. Hans insinuation med avseende på "döda materialförskaffare" vet jag ej om jag förstår mig på. Måhända tror Törnquist att Karl Marx är den som jag drager mitt material från. Och han är ju "död till köttet". Men det torde hända, att han lever genom sin gärning uti flera människors hjärtan än många av de döda teologerna, hvars arbeten pryda prästernas bibliotek i allmänhet. Om några bestå sig med "döda materialförskaffare" så är det väl prästerskapet. I stället för att dricka levande, friskt, nytt vatten, så vittnar de flästas framställning om, att de leva på stagnations- eller stillastående vatten. För övrigt så har jag i de flästa av mina skrivelser citerat skriftens, profeternas utsagor ganska frikostigt. Och att bibelns män äro "döda till köttet", och att de som se hän till dem för lärdomar, taga sitt material från döda personer. Detta tänker jag t. o. m. en präst borde kunna tåla. Men jag anar att det anstötliga ligger i det förhållandet, att man drar deras ord fram i dagen och visar att de passa i många hänseenden på modärna förhållanden, ja, att dessa profeter från fordom fara ganska illa åt prästerskapet som en klass. Att de talade ganska lite om ett Guds rike bortom skyn, men tvärtom en hel del om dess upprättande på jorden. Uppmuntringar som ej hava en ärligare färg än herr Törnquists, kan jag gott undvara.

Med avseende på herr Carsteins rekommendation i S. C. T. för den 1sta augusti, så har jag inget tvivel om att den icke var ärligt menad. Men den var förhastad. Ni begår samma fel, herr Carstein, som ni anklagar herr Lager för i detta stycke. Ni fäller omdöme om mig, utan att känna mig. Om jag är en "verkligt aktad kristen", därom är ni i det stora hela okunnig, herr Carstein, likaså om jag är bland dem som är kompetent att försvara kristendomen på sakligt, eller som ni säger, objektivt språk. En ting vill jag upplysa om rätt här, och detta är, att jag är alldeles oduglig att försvara kristendomen såsom den i allmänhet har presterats och demonstrerats av kyrkan eller samfunden i kollektiv bemärkelse. Försvara kyrkornas kristendom och teologiska framställningar i sin helhet, det kan jag ej, om jag ville aldrig så gärna. Det får kyrkans teologer, apologister och representanter göra. Jag är ingen kyrkans eller samfundets representant i detta ords vanliga bemärkelse.

Men Jssu Kristi person, väsen, livsverk och grundsatser, dem vill jag försvara så långt jag förstår, och förmår. Och det torde hända att Kristus har en ansenlig skara av fiender bland dem som bära hans namn och tro sig vara hans tjänare. Så länge man kan bespisa folket med dogmatiska förtolkningar av Kristi lära, eller med ett sofistiskt borttolkande, och förandligande av de mest brännande punkterna i densamma, så, länge skall den fortsätta att bära de tvetydiga frukter som te sig för våra ögon i dag: att "Guds barn", som äro kallade att vara fridstiftande, att älska sin nästa som sig själv, kunna vara med och befrämja det förskräckligaste människoskoslaktande som någonsin världen skådat. Men hemligheten ligger häruti: "Dina ledare föra dig vilse, Israel". (Esa. 9: 15—21). "Furstarna därinne äro såsom rovgiriga vargar, de utgjuta blod och förgöra själar för att skaffa sig vinning, och de profeter de hava, de tjäna dem såsom hvitmenare och spå åt dem lögnaktiga spådomar och säga: Så säger Herren, också när Herren icke har talat". (Hez. 22: 27).

Med avseende på "kristendomens försvar", så hade man skäl att vänta att våra lärda teologer, och isynnerhet sådana professorer som specialiserat i orientaliska språk, historia och förhållanden, skulle lysa med sin lärdom vid sådana viktiga anfall på kristendomen som t. ex. då det framkastas tvivelsmål om att Jesus Kristus någonsin existerat, som nyligen skedde i en artikel av en Winnipegkorrespondent. Det synes mig, som om en del av dessa lärda kristendomsförfaktare äro mera angelägna om att försvara sig själva, egen ära och prestige m. m., än att försvara Kristus.

Det var visst en som försökte något i den vägen, som anförde vissa senare tiders mäns vittnesbörd om Kristus, såsom Rousseau m. fl. Men vad vi vilja höra är vittnesbörd om Kristus från skribenter, historieskrivare o. dyl., som levde på eller voro till på Kristi tid. Låt oss få höra de originella vittnesbörden. First and second hand testimonys. Men kanske det är för mycket begärt att våra lärda skall giva sina vittnesbörd i en sådan helig sak i en "kristendomsfientlig" tidning! Om så är, låt oss få se dem i de tidningar I erkännen.

Sådana skenheliga smädeskrivelser som Fredriksons från Magnolia i C. P. lämnar jag utan avseende. De som känna honom, veta vad hans omdöme är värt. Han och dylika kan gå på allt vad tygen hålla. Falskhet och bakdanteri har man alltid att vänta från dylikt håll. Han och dylika, äro utan tvivel kompetenta domare över theosofi, russelism, socialism o. s. v.!

De övrigas "slängar" lämnar jag utan avseende. Herr Brown sitter icke långt från papperskorgen; då skrivelserna bli allt för träkiga och skadliga för tidningens välfärd, så vet han nog vad att göra, var lugn för det, mina goda herrar, som tror att I kunnen med hot och pock om boycott bestämma vem som skall skriva i S. C. T. eller ej. Tänk bara så drygt. De må hava många aktier i tidningen, så att något dylikt står på spel!

Denna gång har jag gått in på personligheter, vilket jag ej hade ämnat. Men ibland måste man; tystnad tolkas som feghet under vissa förhållanden.

Nu till något annat. Igår, söndagen den 5te augusti, hade vi en stor samling av folk här hemma i parken å Beaver Lodge. En utflykt hit var arrangerad av Den socialdemokratiska föreningen i distriktet. Dagens talare var en f. d. guvernör från Kansas, J. W. Seedy, som höll ett inträssant tal rörande "Non-partizian League", dess principer och mål m. m. Talet var sakrikt och inträssant. Det är att märka, att de allra flästa plankorna i denna ligac plattform äro i full harmoni med socialismens grundsatser. De komma omsider, fast det går på omvägar. Hederligare vore det att gå den raka vägen och erkänna först som sist att socialisterna ha rätt i alla fall, så långt som deras ekonomiska program angår. Detta vore ärligt. I stället tar man deras program och principer och bildar nya partier, under andra namn. "Låt din förklädnad falla, låt se dig som du är", skulle man ha lust att säga. Men det var någon som sade en gång att han "gladde sig över att Kristus blev predikad", om det skedde av avund eller andra dåliga bevekelsegrunder, så var han glad däröver lika väl. Och så är jag. Namnet frälsar ingen, brukar man säga, och så även här. Men sanningen gör det. Han frigör, då den blir känd, förstådd och åtlydd.

Mr Leedy torde vara en erfaren man av allt att döma, och torde bli en passande man för Ottawa vid nästa val. Man behöver de mest insiktsfulla och pålitliga män som kan finnas för de göranden som nu föreligga. Klavbundna partitjänare och hänsynslösa egoister hava vi haft nog av.

Ferintosh, 1 augusti, 1917.

N. J. L. Bergen.

P. S.—Hälsning till E. Lundkvist och E. J. Carstein; låt oss höra vidare från eder.